

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ, СКД „ЗОРА” КНИН-БЕОГРАД
ЗАВИЧАЈНИ КЛУБ КНИНСКА КРАЈИНА – БЕОГРАД
УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ „НИКОЛА ТЕСЛА” - КРАГУЈЕВАЦ

17 (30) КРАЈИШКИ ЛИКОВНИ САЛОН

МЕДИЈА ЦЕНТАР
ЖЕЛЕЗНИЧКИ МУЗЕЈ БЕОГРАД
Београд, Немањина 6
13–28. октобра, 2016.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА • ВУК КАРАЏИЋ
Крагујевац, Др Зорана Ђинђића 10/3
1–15. новембра, 2016.

Савет Салона:

Ђорђе Аралица
Сњежана Орловић
Никола Шиндик
Милојко Будимир
Никола Церовац
Здравко Милинковић

Жири за награде:

Здравко Милинковић
Ђорђе Аралица
Петар Б. Поповић

Организациони одбор:

Никола Церовац
Данко Перић
Перо Поповић
Душан Вукојевић - Марс
Милојко Будимир
Славко Бурсаћ
Вукашин Бабић
Никола Старевић
Илија Смиљанић
Милан Љубовић

НА КОРИЦАМА

Гранични камен са Тromeђе из околине села Плавна, подигнут од стране млетачких власти после 1718. године. Те године је окончан задњи млетачко-турски рат у историји познатији и као Мали Морејски рат. У рату је Млетачка република изгубила Мореју (Пелопонез) у Грчкој, али је у Далмацији добила Имотски и проширење територије од око 20 км североисточно од градова Книна, Врлике и Сиња. Овај нови посед је назван „најновија стечевина”, а сама граница је добила име Моћенингова линија, по млетачком провидуру Алвизу Моћенигу, који је учествовао у разграничењу.

Латинично слово „D” на камену означава страну са које се налази Далмација. Данашњи појам Далмације до реке Неретве је заправо она територија источно-јадранске обале, коју је Млетачка република држала од 1718. године.

Преузето из књиге Владимир Церовац „Настанак четничког покрета у сјеверној Далмацији”, Београд, 2006.

Скулптура: Борис Маркош Минго „Игра”,
бронза, 1991.

Плакета „Борис Маркош Минго”, рад је вајара Миливоја Богосављевића Мићка
Плакета и поменик Умјетничког братства, рад је сликара Здравка Мирчете

17 (30) КНИНСКИ – КРАЈИШКИ ЛИКОВНИ САЛОН (ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ ТРАЈАЊА)

У Книну од почетка 80-их година прошлог вијека до прогона Срба 1995. године, традиционално се одржавао Кнински ликовни салон. Била је то годишња смотра не само умјетника с подручја Книнске Крајине, него и других дијелова Далмације одакле су долазили ликовни умјетници и излагали као гости. Посљедњи Кнински ликовни салон, тринаести по реду, организован је у част Видовдана, јула 1995. године. Тада су осим умјетника из Републике Српске Крајине учествовали и гости из Србије и Републике Српске.

Први (четрнаести у континуитету) Салон организован је у Београду у оквиру манифестације Дани крајишке културе у галерији Студентски град у Новом Београду у организацији СКД „Зора“, Удружења Срба из Хрватске и Завичајног клуба Книнска крајина. Сваки наредни салон у организацији ових удружења био је с већим бројем учесника и још бољим умјетничким квалитетом. На њима су наставили да излажу умјетници који су рођењем, поријеклом или дјеловањем везани за шири простор Крајине и Републике Хрватске. Истовремено је салон нудио преглед једногодишње умјетничке сцене у престоници Србије, и ван ње. Посебну вриједност имали су радови оних умјетника који су се у међувремену вратили и наставили да дјелују тамо гдје су некад почели. На оваквом ревијалном прегледу немогуће је сагледати достигнућа сваког излагача, тим прије што је сваки саткан од више стваралачких фаза. Салон генерацијски обједињује од најмлађих који тек улазе у свијет умјетности до најстаријих већ афирмисаних сликара.

Поводом обиљежавања крсне славе града Книна – Покрова Пресвете Богородице у Галерији музеја жељезнице у Београду отворен је 2003. године 4(17) Крајишки ликовни салон. Од тада овај термин и ова галерија постаће готово сваке године мјесто дружења умјетника и њихових пријатеља не само са простора Крајине него и региона и дијаспоре, свугдје гдје Срби живе. И на овом салону била је видљива жеља учесника да се завичај отргне од заборава и потврди сопствени умјетнички интегритет и заједнички идентитет.

На 6(19) Крајишком ликовном салону који је такође одржан у Београду, 2005. године, представило се 50 ликовних умјетника, сликара, вајара, графичара и ствараоца из области ликовних умјетности. Посебна драг салона било је укључивање младих ликовних умјетника у историјско-умјетнички утемељен корпус Срба из Крајине. Могло би се закључити да је ауторе на квалитет подстицао природни осјећај за очување националног, духовног и културног идентитета свог народа, који се након прогона нашао развојен од својих вјековних, крајишких исходишта. Тема овог Салона било је страдање српског народа РСК у „Бљеску“ и „Олуји“ 1995. године, чиме је обиљежена и тужна десетогодишњица прогона. На овом салону, у знак сјећања на младог крајишког умјетника Бориса Маркоша Минга, који је погинуо бранећи Крајину 1991. године, установљена је награда за ликовно стваралаштво младих до 35 година Борис Маркош Минго.

У том духу наставило се и на слиједћим салонима, на којима се обиљежавају и значајне годишнице из наше прошлости. Тако је 2006. године на 7(20) салону обиљежена 150 - годишњица од рођења Николе Тесле под називом Тесла у дјелима ликовних умјетника, док је 8(21) салон био посвећен успомени на 200-годишњицу доласка у матицу Србију, првог Србина, учитеља у неколико далматинских мјеста, Доситеја Обрадовића.

Вијек од смрти једног од најпознатијих српских књижевника Симе Матавуља обиљежен је 2008. године када је у великој галерији Централног дома војске Србије приређен 9(22) Крајишки ликовни салон.

Десети (23) салон био је посвећен успомени на 130- годишњицу рођења академика Милутина Миланковића (Даљ 1879 – Београд 1958) и вијек, 1909, како је стигао у Београд на универзитет у главном граду тадашње Краљевине Србије. Двадесет година дјеловања Умјетничког братства манастира Крка (1991-2011) забиљежио је 12(25) Крајишки ликовни салон. Радови који настају у колонији сваке године излажу се на Крајишком ликовном салону.

Реформатору српског правописа и једном од најученијих и најзнаменитијих Срба рођених на простору данашње Хрватске Сави Мркаљу (1783-1830) био је посвећен 14(27) Крајишки ликовни салон. Те, 2013. године навршило се 230 година од рођења и 180 година од смрти овог српског, крајишког великана.

Стољење од почетка Великог рата обиљежио је 15(28) Крајишки ликовни салон посвећен успомени на Гаврила Принципа и жртве Првог свјетског рата. Један од учесника на овом салону био је Војислав Билбија, унук граховског свештеника Милана Билбије који је крстио Гаврила Принципа.

Шеснаести (29) Крајишки ликовни салон одржан је у знаку обиљежавања 400 година од оснивања Богословије Света три јерарха у манастиру Крка и 20 година од прогона српског народа са његових вјековних огњишта. И овај салон као и све претходне осим Београда могла је да види публика у више градова Србије и Републике Српске (Крагујевац, Панчево, Нови Сад, Бијељина...)

Већ сада можемо најавити да ће слиједћи салон обиљежити седам вјекова од оснивања српског православног манастира Крупа, у Далмацији, што је најбоља потврда миленијског присуства Срба на тим просторима.

* * *

Крајишки ликовни салон има велику улогу у животу Срба из Крајине; он говори не само о њиховим коријенима, већ и о духовним вриједностима људи с тих простора. Овогодишњи салон који у континуитету обиљежава трећу деценију оставља трајна свједочанства и неизбрисив траг о њиховом битисању, градећи и богатећи ликовну сцену, али и српску културну баштину уопште и доприносићи познавању одређених праваца у савременом сликарству. Из вишедеценијског трајања организатори ове изложбе прпе снагу да истрају на умјетничком путу којим ће ходати и они који тек долазе.

За три деценије постојања овог салона захвалност дугујемо Комесаријату за избјеглице Владе Републике Србије и Музеју жељезница Србије чија је галерија постала наша стална кућа, као и историчарима умјетности Николи Кусовцу, Петру Петровићу и Сјежани Орловић и умјетницима Николи Шинданку, Ђорђу Аралици и Здравку Миланковићу који су нам помогли да лакше остваримо планиране активности.

У Београду, о Покрову Пресвете Богородице 2016.

За организаторе салона:

Никола Церовац, СКД „Зора“ Книн-Београд
Милојко Будмир, Удружење Срба из Хрватске

Поменик „Зоре”, Плакета Умјетничког братства манастира Крка и Сребрни прстен Умјетничког братства додељује се појединцима и институцијама заслужним за чување и обогаћивање духовне ризнице Српске Крајине.

Добитници Поменика и Плакете Умјетничког братства манастира Крка.

2000. године

Дејан Медаковић, академик
Бата Михајловић, академик
Петар Омчикус, академик
Јован Радуловић
Здравко Крстановић
Удружење ликовних уметника Србије
Веља Михајловић
Никола Кусовац
Михаило Ракита

2001. године

Галерија „Миленко Атанацковић”
Бијељина
Градска галерија Вишеград
Бода Марковић
Софија Божић
Марко Јарић - постхумно
Добитник Сребрног прстена
Јован Рашковић – постхумно

2002. године

Добитник Сребрног прстена
Никола Кусовац
Добитник Поменика „Зоре” и
Плакете Умјетничког братства
манастира Крка
Ђорђе Петровић

2003. године

Добитник Сребрног прстена
и Плакете Манастир Крка

2004. године

Добитник Поменика и Плакете
женска пјевачка група „Динарке”
Добитник Сребрног прстена
Саво Штрбац

2005. године

Добитник Поменика и Плакете
Миливоје Богосављевић и
Удружење Срба из Хрватске,
Душан Вукојевић Марс
Добитник Сребрног прстена
Драгош Калајић

2006. године

Добитник Поменика и Плакете
Душан Ђаковић
Душан Узелац
Добитник Сребрног прстена
Илија Смиљанић

2007. године

Добитник Поменика и Плакете
Чедомир Кесић
Добитник Сребрног прстена
Драган Тарлаћ

2008. године

Добитник Сребрног прстена
Ђорђе Петровић

2009. године

Добитник Сребрног прстена
Војислав Билбија

2010. године

Добитник Сребрног прстена
Светлана Спајић

2011. године

Добитник Сребрног прстена
Раде Матијаш

2012. године

Добитник Сребрног прстена
Душан Ђаковић

2013. године

Добитник Сребрног прстена
Мићо Јелић Грновић

2014. године

Добитник Сребрног прстена
Душан Вукојевић – Марс

2015. године

Добитник Сребрног прстена
Др Јован Плавша
Добитник Плакете
Драган Чубрић

2016. године

Добитник Сребрног прстена
Академик Василије Крстић

ИЗГУБЉЕНО НАЂЕНО

медитације о успаваном камену

*Ками камена мене,
мукла стено¹*

Доба је то, имећу пса и вука. Доба камена. Не ледено,
камено не. Огњено још кожа памти.

Мукло доба.

Добују вреле сузе по хладној, провидној опни добоша.

Миш бели, под опном, бескрајно упоран у точку
историје. Срећу дели.

И ето! Камен!

Тамо камен 'вамо глина. Камен под глину. На глину
камен. Испечеш сузу препечеш. Посолиш онда.

Или... узми камен па се баци. Онако с рамена. Под ребра.
Нешто нађеш. Нешто изгубиш.

Заборављена реч : облик живота у живом камену.

II реч постаде месо и живљаше међу нама.² У муци замуклима.

Олуја поново дува у чаши помахнитале воде. А вода је
крв.

Плутамо у капи крви. Гори ватра у чудесном свету од
воска.

Удахни бол. Певај совама у бронзи. Поново певај за глуве
и наглуве. Играј са змијом.

Долази шума. Једи. Моли ветар. Ветар носи суви муљ.

Бебе на све стране као одјек хлеба и вина.

Олуја поново дува.

Судбина је покора и милост. Добош и кост.

Гледај исповест усијане слике. Одлазе пепелни ветрови.
Синуће (у)лице без дна.

Очај је светлост без благослова. Уздах у препуној чаши
полусна. Грчевита кап незнања. Сидро. У ковитлацу
илузија.

Равнодушна понуда разума : црна кутија смеха на крову
депоније. Коначиште понижења у време локвања.

Истина?

Истина је застава на ветрењачи у очима стараца. Жижак
у жижи. Спаситељка. Нада или освета. Чудо или
чудовиште.

Будућност је кућа са три адресе. Чаролија падајућих
грана. Три закона амнезије.

Три лица глувог доба (наређења даљине) у три круга
сенке умора, кад и језик расте на обарачу порицања.

Три знака из кохих ниче врт три хиљаде свећа. Пун чађи.
Грешно.

Шкрипи тугом у троуглу бола. Довека. Удахни бол!

Чујте, када се пробудимо уморни од времена, лакше ће
нам крв дисати. Семе и уље.

Није нам до млека и брашна (зуби пуцају у сну).

Нисмо случајно овде . Заведени мирисом коже. Нежни,
страсни, хладни... бранимо оно што немамо. И сваки удах
сваке кишке. Сапет језик са географским пореклом срцбе.

Задах Велике Арије.

Изашли смо из лавиринта у кошгац вере и воље урока са
демонима у талогу тела, старог гвожђа.

Изашли из мрака. Остарили. Усред речи.

Сумња и страх: знаци живота.

Сагнимо главу.

Орфеј овде пева
окренут наопачке

о души

телу и историји

под ногама

Никола Шиндик

¹ Момчило Настасијевић: *Глухоте*

² Петрус Борел: *Неморалне приче*

АРСОВИЋ АЛЕКСА
„К – 15“, уље на платну, 60 x 80

БАЈИЋ БРАНКА
„Извор живота“, уље на платну, 64 x 53

БИБИЋ ЈЕЛЕНА
„Орлови“, триптих, акрил на платну, 3 x (55 x 55)

БИЈЕЛИЋ БОРИВОЈ ЛУЊ
„Мали Буде“, камен

БИЛБИЈА ВОЈИСЛАВ
„Мала из Штикова“, 15 x 7

ВОЈЧИЋ НЕНАД
„Суво цвеће“, уље, 50 x 35

ВУКОЈЕВИЋ ДУШАН МАРС
„Прољеће на Брезовцу“, уље на платну, 80 x 60

ВУЈНОВИЋ МИХАЕЛА
„Приђи ближе“ – из серије радова, уље на платну, 65 x 50

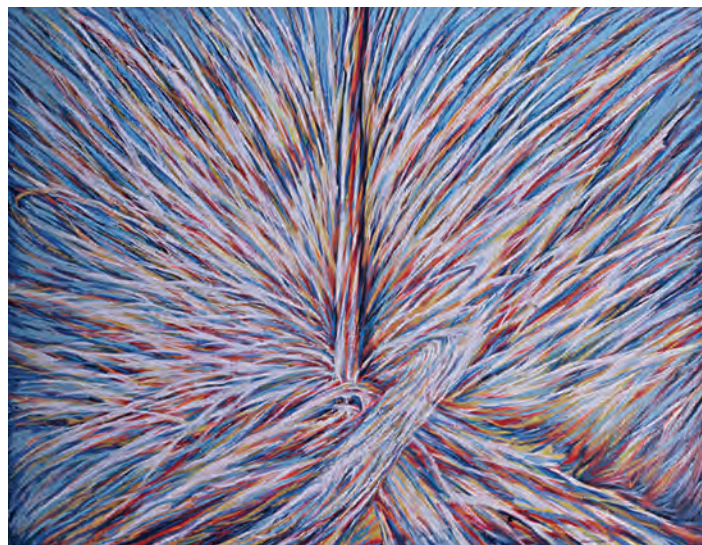
ВУЧКОВИЋ БРАНКА
„Мурковића млин у Госпићу“, уље на платну, 91 x 68

ВЕСОВИЋ ДРАГАНА
„Св. Екатерина, суза у оку анђела“, акрил на платну, 50 x 60

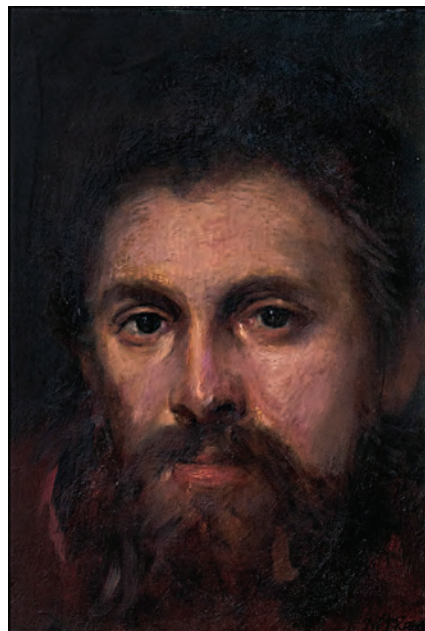
ВУЧКОВИЋ БИЉАНА
„Студеница“, акватинта, 50 x 40

ВЕЛОВАН ЗДРАВКО
Прасак, уљани пастел, 108 x 136

ГАЈИЋ ЦВЈЕТИЋАНИН МАРИЈА
„Акт“, акрил на картону, 35 x 25

ГОЛУБОВИЋ МОМЧИЛО КАНИ
„Човек и мисао“, уље на платну, 38 x 28

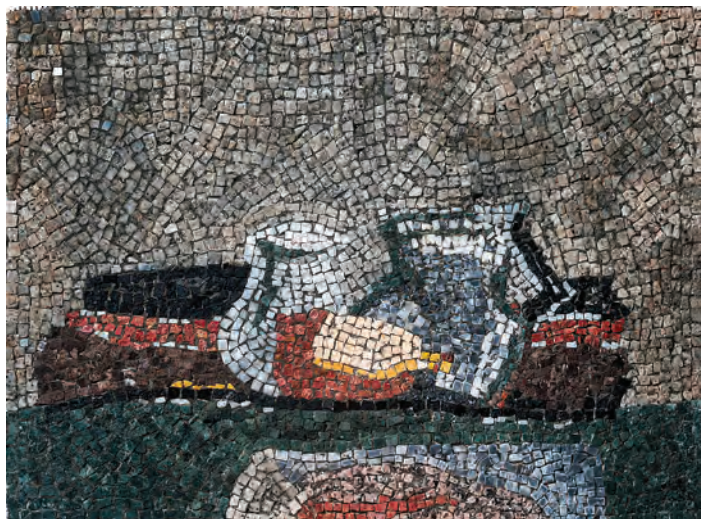
ГОГА НЕДЕЉКО
„Врата“, уље на платну, 45 x 60

ГАЛИЋ СЛАВОЉУБ ЋАНИ
„Чувар православља“, комбинована техника, 17 x 27

ГАРДИЈАН АНА
„Богородица Љевишка“, темпера, 50 x 60

ГРУБИЋ ДРАГА
„Мртва природа 1 и 2“, мозаик (диптих), 2 x (50 x 70)

ДИКЛИЋ СТЕВО
„Петар Петровић Његош“, уље на платну, 60 x 80

ДЕЛИЋ ВУКАШИН
„Розета из Крке“, уље на платну, 70 x 50

ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ
„Битка са собом”, цртеж, 98 x 150

ДРАМИЋАНИН ЈАСНА
„Војник“, „Породица“, метал, 22 x 22 x 19 x 46 x 6

ЂОКИЋ МАЈА
„Кровови”, уље на платну, 45 x 40

ЂУРИЋА МИЛЕНА
„Отац и маслина”, уље на платну, 80 x 50

ЂУКИЋ АЛЕКСАНДАР
„Пас“, уље на платну, 50 x 70

ЂАКОВИЋ ДУШАН
„Личковита и виловита ...“, уљани пастел, 30 x 40

ЖИВАНОВИЋ ГОРДАНА
„Предео“, цртеж - фломастер, 30 x 40

ЖИВКОВИЋ МИЛОШ
„Велебитска змија“, темпера на панелу, 40 x 25

ЗАГОРАЦ ПРЕДРАГ
„Стефани“, фотографија, 30 x 40

ЗАГОРАЦ НЕНА
„Дуње“, пастел, 30 x 40

ИЛИЋ ТАТАР ВЕСНА
„Стремљење маски“, комб. тех. на папиру, 100 x 70

ИВЕТИЋ ГОРДАНА
„Осана на висинама!“, уље на платну, 80 x 80

ИЛИЈА СРБОСЛАВ

„Преслични крст“ (детал), 132x132, „Ширење крста“ 101x92,
 „Хришћански свемирски брод“, 26,5 x 21 x 47
 „Мене нема ти ме сањаи“ 18,5 x 51,5, комб. техника

ЈЕЛИЋ ГРНОВИЋ МИЋО

„Мој кум Бошко“, уље на платну, 50 x 70

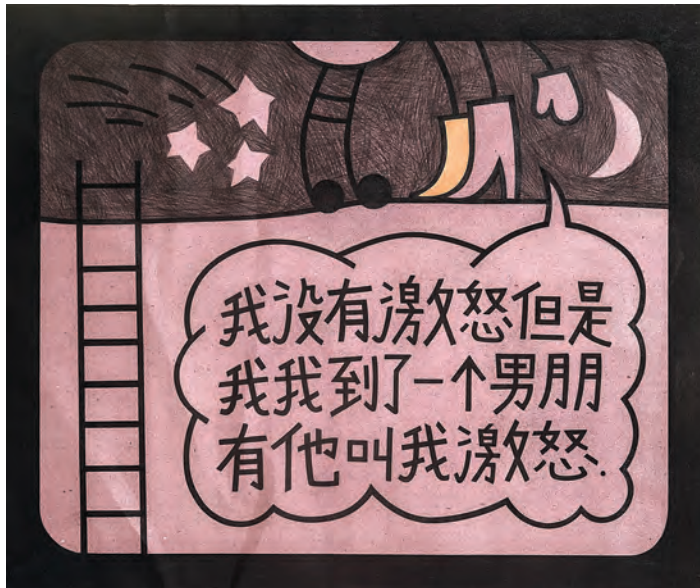
ЈЕЛАЧА БРАНКА

„Коњ“, уље на платну, 40 x 50

КОРИЦА НЕНАД

„Душа словенска“, акрил, 25 x 30

КУПРЕШАНИН ДРАГАНА
„Стрип кадар 61“, цртеж, колаж, угаљ на натрону, 60 x 50

КОВАЧЕВИЋ ДРАГАНА
„Плитвичка језера“, уље на платну, 35 x 45

КОМОСАР НИКОЛА
„Alter ego“, цртеж, комбинована тех. 25 x 15

КРСТИЋ НАТАША
„Шума“, уље на платну, 100 x 135

КРГА ДЕЈАН
„Манастир Крка“, уље на платну, 70 x 50

КОВАЧЕВИЋ ТОМИЋ СЛАВЕНКА
„Свако плови на свом броду“, акрил, 50 x 65

КРИЧКА ЗОРАН
„Птица“, дрво, метал кожа, 76 x 55 x 35

КРСТАЈИЋ РАНКО
„Велики талас“, уље на платну, 65 x 45

КАРАКАШ ВЕСНА
„Винча”, мозаик, 50 x 70

КЕСИЋ ЧЕДОМИР
„Рибљи свет“, цртеж у боји, комб. техника, 50 x 60

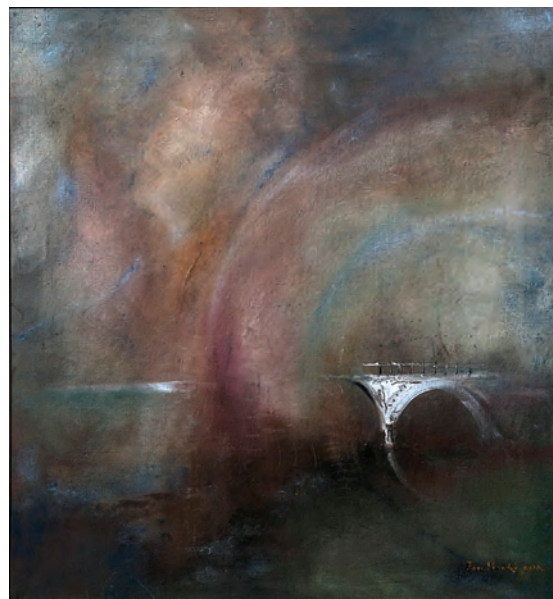
КЕРКЕЗ МИЛАДИН МИЋО
„Убран у природи“, дрво

ЛАЗИЋ ЉУБИВОЈЕ
„Четри јахача апокалипсе”, дрворез попречног реза, 120 x 10

МРКАЉ ЉУБИЌА
„Бела жива природа“, акварел, 30 x 40

МАОДУШ ЋУРО
„Мост“, уље на платну, 55 x 60

МАРЧЕТА НИКОЛА
„Без назива“, уље на платну, 60 x 35

МИЛИВОЈЕВИЋ КРИСТИНА
„Ишчекивање“, комб. техника, 50 x 70

МАКСИМОВИЋ НЕВЕНА
„Притисак“, уље на платну, 50 x 50

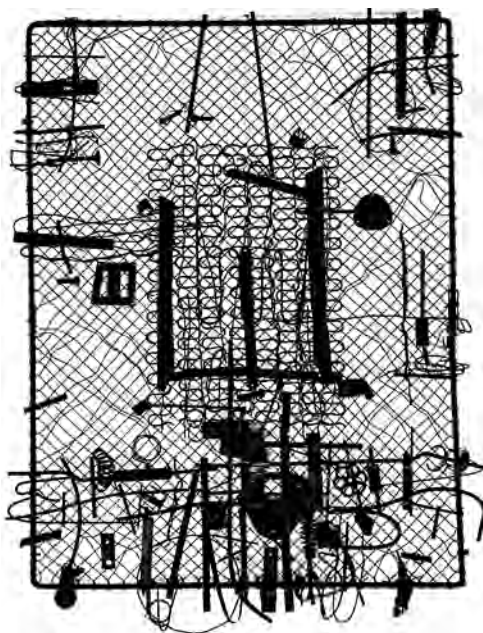
МИКОВИЋ МИРА
„Грачица“, сликана свила, 50 x 70

МИЛАК ВУДРАГОВИЋ ГОРДАНА
„Неко прошло време“, цртеж графитном оловком, 50 x 70

МИЛИЋЕВИЋ СЛОБОДАНКА
„Први пољубац“, уље на платну, 50 x 35

МЛАЂОВИЋ МИОДРАГ
„Просторни цртеж од метала”, везивано и варено гвожђе 150 x 120

МЛАЂОВИЋ ДАВИД
„Композиција I”, сито штампa, 41x29

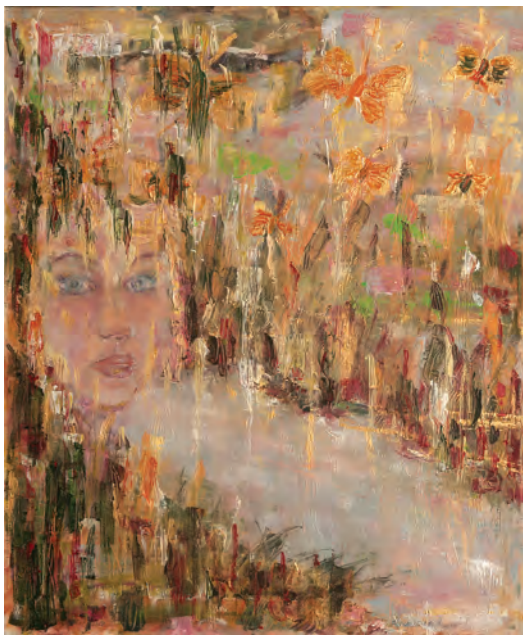

МИХИЋ РИСТО
„Параскева”, камен, 13 x 8x 2,5

МИХАЈЛОВИЋ МИЛЕНКО
„Буђење града”, уље на платну, 90x100

МИРЧЕТА ЗДРАВЕ

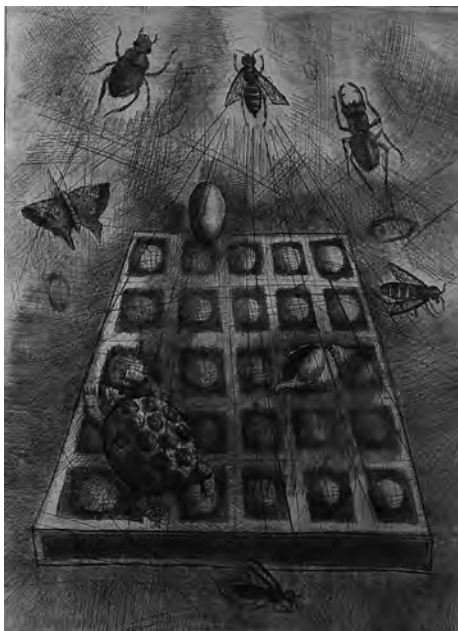
НЕШКОВИЋ МАРЕЧИЋ ДУШИЦА
„Бескрајност“, уље - акрил, 50 x 60

НАДАЖДИН ДИВНА
„Поздрав лептира“, уље на платну, 50x60

НИКОЛИЋ МАРИЈА
„Без назива“, уље на платну, 50 x 60

НАГОРНИ МИОДРАГ
„Panta rei“, хераклит, 30 x 20

ЊЕГОВАН ВУЧИНИЋ ЉУБИЦА
„Пејсаж 1 и 2“, акварел, I – 20 x 30, II – 20 x 30

ОМЧИКУС ВЛАДИМИР
„Кентаур“, уље на платну, 100 x 100

ОМЧИКУС ДАРКО
„Време пред литургију“, уље на платну, 70 x 50

ПРИЦА ВЛАДИМИР
„Дама са колачима“, уље на платну, 36 x 48

ПАРЕНТА СУЗАНА
„Богородица са Христом“, темпера на платну, 40 x 50

ПЕТКОВИЋ ДУШАНКА
„Сењање“, уље на платну, 16 x 20

ПАНИЋ СЛАЂАНА
„Колона“, уље на платну, 270 x 300

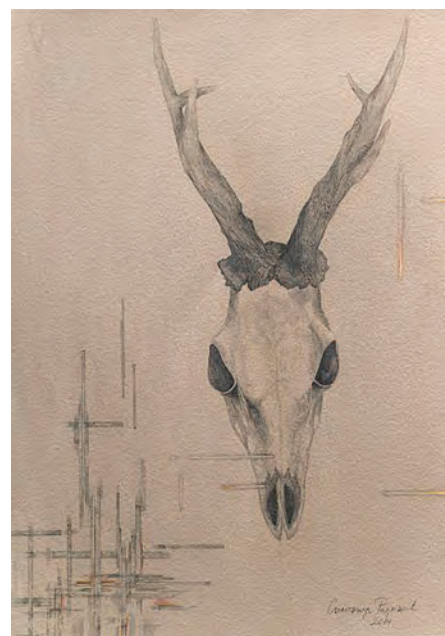
ПРАИНЧЕВИЋ ИВАНА
„Ентеријер”, уље на платну, 45 x 68

ПАВЛОВИЋ ЏИНДО СВЕТЛАНА
„Света ноћ 1-3”, уље на платну, 135 x 135, 100 x 100, 95 x 95

РИСТИЋ ДРАГАН
„У селу је једно брдо мало”, комб. техника, 50 x 80

РАДОЊИЋ СИМОНИДА
„Кућа јелена XXIII”, оловка, акрил, 100 x 70

РАТКОВИЋ ПРЕДРАГ
„Свети архангел Михаил“,
темпера на дасци, 70 x 70

РАЂЕНОВИЋ БОРИСЛАВ БОРО
„Усне латице цвета“, дрво, 64 x 23,5

РАДИЋ СИВЦЕВИЧ РАДМИЛА
„Зидић“, вез, 40 x 40

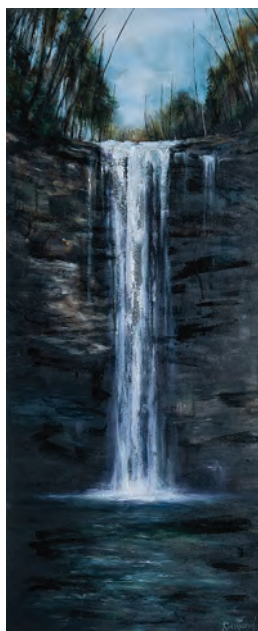
РУСИЋ МИРКО
„Млинови на Крки“, уље на лесониту, 55 x 80

РАЈШИЋ ДУШАН
„Грофица Мигулица од контејнера“,
материјал из контејнера, 120 x 100

РАЈШИЋ МИРО
„Личка ношња“, уље на платну, 70 x 50

СМИЉАНИЋ
АЛЕКСАНДРА
„Пејсаж“, акрил, 50 x 100

СТОШИЋ МИЛАДИН
„Берачице цвећа“,
уље на платну, 65 x 50

СТАНКОВИЋ КОВАЧЕВИЋ МИРО
„Крагујевац у мислима“, уље на платну, 50 x 60

СРЕМАЋ САЂА
„Одцељење“, скулптура

СИНОБАД ЖЕЉКО
„Радост“, фотографија, 70 x 100

СИМОНОВИЋ ИГОР
„Без назива“, акрил, 33 x 33

СИМОНОВИЋ ДУБРАВКА
„Москва“, акрил, 80 x 100

СТАНАРЧЕВИЋ ВЕРА
„Пољубац Јуе“, метал, 72 x 56 x 34

СКОКО СНЕЖАНА
„Непријатељи концентације”, комб. техника, 6 листова А3

Јеромонах СЕРАФИМ (ГЛИГИЋ)
„Последња сеоба“, уље на платну, 120 x 80

ТРКУЛА АНДРЕЈ
„Свети Никола“, јајчана темпера, 20 x 30

ТОДОРОВИЋ ТОМИСЛАВ
„Арабеска бронза”, 20 x 15 x 17

ФЛОРШИЏ МАРЈАН
„Homo erectus”, фотографија, 75x50

ХАЏИ БРАНКО НИКИТОВИЋ и
ХАЏИ ВЕШКО МИХАЈЛОВИЋ
„Анђели на ћуприји“, акварел, 50 x 45

ХРКАЛОВИЋ МИЛЕ
„Врховине“, уље на платну, 54 x 40

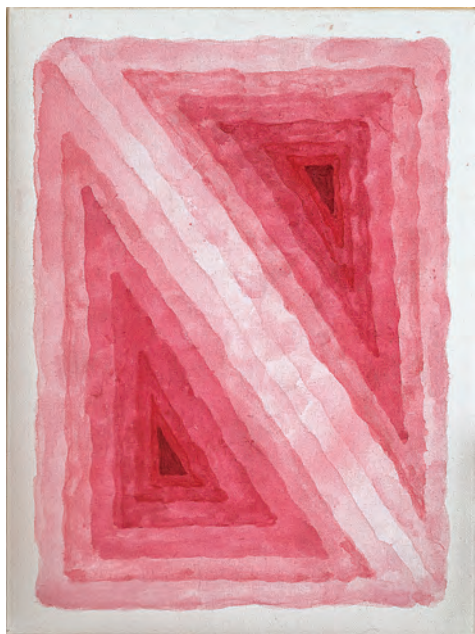
ЦВЈЕТИЋАНИН ЛЈОШКА
„Композиција“, акрил на картону, 54 x 42

ЧАЛИЈА ЗОРАН ЧАРЛИ
„Служити љубави“, комбинована тех., 80 x 140

ЧУПКОВИЋ ЈАГОДА
„Море – стене“, уље на платну, 40 x 50

ЧЕКИЋ ГОРДАНА
„Без речи II“, уље на платну, 30 x 40

ЋЕЛАЈЛИЈА СТОЈАН
„Моје село“, уље на платну, 46 x 36

ШУЛОВИЋ СМИЉА
„Чекање“, уље на платну, 70 x 90

ШЕБЕРЛЕ ШАНДОР
„Мајолов - торзо 1906“, акрилсани пртеж, 30 x 40

ШУРЉАН ДУШКО
„Мегалодон“, дрво, 120 x 70

ШИЉАН ЈОШКИН
„Сврзала”, жица, камен, промелјиве

ШИНДИК НИКОЛА
„Бибирон”, или „Мала девојчица чека пољушце”,
комбинована техника, 57 x 28 x 6

Умјетничко братство манастира Крка 2016. године:
Делић Вукашин, Крга Дејан, Марчета Никола, Омчикус Дарко

ВУЈНОВИЋ МИХАЕЛА
„Приђи ближе“
– из серије радова,
уље на платну, 65 x 50

У знак сјећања на младог крајишког умјетника Бориса Маркоша Минга, који је погинуо бранећи Крајину 1991. године, СКД „Зора“ је установила награду за ликовно стваралаштво младих „Борис Маркош Минго“.

Добитник награде
за 2016. годину је
Вујновић Михаела

Издавач:

СДК „Зора” Книн - Београд
Удружење Срба из Хрватске - Београд

За издавача:

Милојко Будимир
Никола Церовац
Данко Перић

Уредник каталога:

Милојко Будимир

Предговор и поставка изложбе:

Шиндик Никола

Дизајн:

Здравко Мирчета

Фотографије и фотографија на корицама:

Жељко Синобад

Графичка припрема:

Раде Кнежевић

Тираж:

500

Штампа:

Барипринт - Београд

Изложба је реализована уз помоћ Комесаријата за избеглице Србије
и Удружења РМВИ Србије